

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

27. marts 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 095/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 095/02	Sag C-342/16 P: Appel iværksat den 17. juni 2016 af Novomatic AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-326/14 — Novomatic mod EUIPO — Granini France (HOT JOKER)	2
2017/C 095/03	Sag C-371/16 P: Appel iværksat den 4. juli 2016 af L'Oréal SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. april 2016 i sag T-144/15 — L'Oréal mod EUIPO — THERALAB (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)	2
2017/C 095/04	Sag C-401/16 P: Appel iværksat den 15. juli 2016 af Market Watch Franchise & Consulting Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. maj 2016 i sag T-401/16 — Market Watch mod EUIPO — EL CORTE INGLÉS (MITOCHRON)	2
2017/C 095/05	Sag C-402/16 P: Appel iværksat den 15. juli 2016 af Market Watch Franchise & Consulting Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. maj 2016 i sag T-312/15 — Market Watch mod EUIPO — GLAXO GROUP (MITOCHRON)	3

2017/C 095/06	Sag C-410/16 P: Appel iværksat den 22. juli 2016 af Syndial SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. maj 2016 i sag T-581/15, Syndial mod Kommissionen	3
2017/C 095/07	Sag C-440/16 P: Appel iværksat den 4. august 2016 af Staywell Hospitality Group Pty Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 2. juni 2016 i forenede sager T-510/14 og T-536/14 — STAYWELL HOSPITALITY GROUP OG SHERATON INTERNATIONAL IP mod EUIPO — SHERATON INTERNATIONAL IP OG STAYWELL HOSPITALITY GROUP (PARK REGIS)	3
2017/C 095/08	Sag C-469/16: Sag anlagt den 27. juli 2016 — Mauro Infante mod Den Italienske Republik	4
2017/C 095/09	Sag C-485/16 P: Appel iværksat den 7. september 2016 af Universal Protein Supplements Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. juni 2016 i sagerne T-727/14 og T-728/14 — UNIVERSAL PROTEIN SUPPLEMENTS mod EUIPO — H YOUNG HOLDINGS (ANIMAL)	4
2017/C 095/10	Sag C-628/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 5. december 2016 — Kreuzmayr GmbH	4
2017/C 095/11	Sag C-8/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 9. januar 2017 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA	5
2017/C 095/12	Sag C-13/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 12. januar 2017 — Fédération des entreprises de la beauté mod Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Ministre de l'éducation nationale, de l'enseignement supérieur et de la recherche og Ministre de l'économie et des finances	6
 Retten 		
2017/C 095/13	Forenede sager T-828/14 og T-829/14: Rettens dom af 16. februar 2017 — Antrax Itmod EUIPO — Vasco Group (<i>Termosifoner til radiatorer</i>) (EF-design — ugyldighedssag — registrerede EF-design, der giver termosifoner til radiatorer — tidligere design — ulovlighedsindsigelse — artikel 1d i forordning (EF) nr. 216/96 — artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder — princippet om uvildighed — appelkammerets sammensætning — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse fra kontorets appelkamre — møttet kunstform — tidspunktet for bedømmelsen)	7
2017/C 095/14	Sag T-98/15: Rettens dom af 16. februar 2017 — Tubes Radiatori mod EUIPO — Antrax It (Radiatorer) (EF-design — ugyldighedssag — EF-design, der giver en radiator — tidligere design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse truffet af et af dets appelkamre — retten til at blive hørt — opfordring til at fremlægge beviser og fremsætte bemærkninger efter Rettens afsigelse af dom om annullation — møttet kunstform)	8
2017/C 095/15	Sag T-271/15 P: Rettens dom af 9. februar 2017 — LD mod EUIPO (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2011/2012 — forkert givne faktiske omstændigheder — retlig fejl — tilsidesættelse af fortrolighedsforpligtelse — berettigede forventninger)	8

2017/C 095/16	Sag T-568/15: Rettens dom af 15. februar 2017 — Morgese m.fl. mod EUIPO — All Star (2 STAR) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket 2 STAR — det ældre EU-figurmærke ONE STAR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	9
2017/C 095/17	Sag T-688/15 P: Rettens dom af 14. februar 2017 — Schönberger mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 — frifindelse i første instans, efter hjemvisning til Personaleretten, da det er åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet — udsigten til forfremmelse)	10
2017/C 095/18	Sag T-15/16: Rettens dom af 14. februar 2017 — Pandalis mod EUIPO — LR Health & Beauty Systems (Cystus) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Cystus — erklæring om delvis fortabelse — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende reel brug af varemærket) . . .	10
2017/C 095/19	Sag T-30/16: Rettens dom af 15. februar 2017 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended — de ældre EU-ordmærker INSTINCT og NATURE'S VARIETY — reelt brug af det ældre varemærke — arten af anvendelsen — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2868/95)	11
2017/C 095/20	Sag T-270/16 P: Rettens dom af 14. februar 2017 — Kerstens mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse i første instans — handlinger, der strider mod den anseelse, som er forbundet med funktionen — udbredelse af injurierende oplysninger om en anden tjenestemand — disciplinærsag — undersøgelse i form af fastlæggelse af de faktiske omstændigheder — den disciplinære sanktion irttesættelse — procedurefejl — konsekvenser af fejlen)	12
2017/C 095/21	Sag T-900/16: Sag anlagt den 21. december 2016 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday)	12
2017/C 095/22	Sag T-11/17: Sag anlagt den 6. januar 2017 — RK mod Rådet	13
2017/C 095/23	Sag T-21/17: Sag anlagt den 13. januar 2017 — RL mod Den Europæiske Unions Domstol	14
2017/C 095/24	Sag T-29/17: Sag anlagt den 17. januar 2017 — RQ mod Kommissionen	15
2017/C 095/25	Sag T-41/17: Sag anlagt den 24. januar 2017 — Lotte mod EUIPO — Nestlé Schöller (gengivelse af en koala)	16
2017/C 095/26	Sag T-43/17: Sag anlagt den 24. januar 2017 — No Limits mod EUIPO — Morrellato (NO LIMITS) .	17
2017/C 095/27	Sag T-44/17: Sag anlagt den 23. januar 2017 — Camomilla mod EUIPO — CMT (CAMOMILLA) . .	17
2017/C 095/28	Sag T-47/17: Sag anlagt den 26. januar 2016 — Yotrio Group mod EUIPO (Anbringelse af en grøn ring på støttebenet)	18

2017/C 095/29	Sag T-49/17: Sag anlagt den 27. januar 2017 — Spanien mod Kommissionen	19
2017/C 095/30	Sag T-53/17: Sag anlagt den 27. januar 2017 — Austrian Power Grid mod ACER	21
2017/C 095/31	Sag T-63/17: Sag anlagt den 1. februar 2017 — Grupo Orenes mod EUIPO — Akamon Entertainment Millennium (Bingo VIVA! Slots)	23
2017/C 095/32	Sag T-84/17: Sag anlagt den 18. februar 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen	24
2017/C 095/33	Sag T-88/17: Sag anlagt den 13. februar 2017 — Spanien mod Kommissionen	25

Berigtigelser

2017/C 095/34	Berigtigelse til meddelelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> om sag F-104/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2016 — U (*) mod Kommissionen (Personalesag — efterladtepension — artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten — længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand — betingelser for tildeling — andet ægteskab — ligebehandling af tjenestemænd) (<i>EUT C 364 af 3.10.2016, som offentliggjort på ny på grund af beskyttelse af personoplysninger</i>)	26
2017/C 095/35	Berigtigelse til meddelelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> om sag T-695/16 P: Appel iværksat den 29. september 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 20. juli 2016 i sag F-104/15, U (*) mod Kommissionen (<i>EUT C 441 af 28.11.2016, som offentliggjort på ny på grund af beskyttelse af personoplysninger</i>)	26

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 095/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 86 af 20.3.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 78 af 13.3.2017

EUT C 70 af 6.3.2017

EUT C 63 af 27.2.2017

EUT C 53 af 20.2.2017

EUT C 46 af 13.2.2017

EUT C 38 af 6.2.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 17. juni 2016 af Novomatic AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-326/14 — Novomatic mod EUIPO — Granini France (HOT JOKER)

(Sag C-342/16 P)

(2017/C 095/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Novomatic AG (ved Rechtsanwalt W. Mosing)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Granini France

Ved kendelse af 6. december 2016 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 4. juli 2016 af L'Oréal SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. april 2016 i sag T-144/15 — L'Oréal mod EUIPO — THERALAB (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Sag C-371/16 P)

(2017/C 095/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: L'Oréal SA (ved advogado J. P. Mioludo)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 4. juli 2016 afvist appellen.

Appel iværksat den 15. juli 2016 af Market Watch Franchise & Consulting Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. maj 2016 i sag T-401/16 — Market Watch mod EUIPO — EL CORTE INGLÉS (MITOCHRON)

(Sag C-401/16 P)

(2017/C 095/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Market Watch Franchise & Consulting Inc. (ved Rechtsanwalt J. Korab)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 1. december 2016 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 15. juli 2016 af Market Watch Franchise & Consulting Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. maj 2016 i sag T-312/15 — Market Watch mod EUIPO — GLAXO GROUP (MITOCHRON)

(Sag C-402/16 P)

(2017/C 095/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Market Watch Franchise & Consulting Inc. (ved Rechtsanwalt J. Korab)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 1. december 2016 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 22. juli 2016 af Syndial SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. maj 2016 i sag T-581/15, Syndial mod Kommissionen

(Sag C-410/16 P)

(2017/C 095/06)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Syndial SpA (ved avvocati L. Acquarone og S. Grassi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 9. februar 2017 har Domstolen (Niende Afdeling) forkastet appellen og besluttet, at Syndial S.p.A. — Attività Diversificate bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 4. august 2016 af Staywell Hospitality Group Pty Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 2. juni 2016 i forenede sager T-510/14 og T-536/14 — STAYWELL HOSPITALITY GROUP OG SHERATON INTERNATIONAL IP mod EUIPO — SHERATON INTERNATIONAL IP OG STAYWELL HOSPITALITY GROUP (PARK REGIS)

(Sag C-440/16 P)

(2017/C 095/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (ved solicitor D. Farnsworth)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 12. januar 2017 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Sag anlagt den 27. juli 2016 — Mauro Infante mod Den Italienske Republik

(Sag C-469/16)

(2017/C 095/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Mauro Infante (ved avvocato M. Iervolino)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Ved kendelse af 13. december 2016 har Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at påkende sagen, og at Mauro Infante bærer sine egen omkostninger.

Appel iværksat den 7. september 2016 af Universal Protein Supplements Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. juni 2016 i sagerne T-727/14 og T-728/14 — UNIVERSAL PROTEIN SUPPLEMENTS mod EUIPO — H YOUNG HOLDINGS (ANIMAL)

(Sag C-485/16 P)

(2017/C 095/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Universal Protein Supplements Corp. (ved QC S. Malynicz)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 31. januar 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 5. december 2016 — Kreuzmayr GmbH

(Sag C-628/16)

(2017/C 095/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Appellant: Kreuzmayr GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål:

Skal EU-retten i tilfælde som i hovedsagen, hvor en afgiftspligtig person X1 råder over varer, som er oplagret i medlemsstat A, og X1 har solgt disse varer til en afgiftspligtig person X2, og X2 over for X1 har tilkendegivet, at han agter at transportere varerne til medlemsstat B, og X2 over for X1 har identificeret sig med sit momsregistreringsnummer, som er tildelt ham af medlemsstat B,

og X2 har videresolgt disse varer til en afgiftspligtig person X3, og X2 har aftalt med X3, at X3 foranlediger eller gennemfører transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 har foranlediget eller gennemført transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer,

og X2 imidlertid ikke har meddelt X1, at han allerede har videresolgt varerne, før disse forlader medlemsstat A,

og X1 heller ikke kunne vide, at X2 ikke ville foranledige eller gennemføre transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B,

fortolkes således, at stedet for X1's levering til X2 fastsættes i henhold til artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾, og at leveringen fra X1 til X2 således er leveringen inden for Fællesskabet (den såkaldte »aktive« levering)?

Det andet spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal EU-retten da fortolkes således, at X3 alligevel må fradrage moms i medlemsstat B, som X2 har faktureret ham, såfremt X3 anvender de indkøbte varer til sine momspligtige aktiviteter i medlemsstat B, og X3 ikke kan mistænkes for at misbruge ordningen med fradrag af indgående afgift?

Det tredje spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og X1 efterfølgende erfarer, at X3 har foranlediget transporten og allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer, skal EU-retten da fortolkes således, at leveringen fra X1 til X2 med tilbagevirkende kraft mister sin egenskab som levering inden for Fællesskabet (at denne altså med tilbagevirkende kraft skal anses for en såkaldt »inaktiv« levering)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 9. januar 2017 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA

(Sag C-8/17)

(2017/C 095/11)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biosafe — Indústria de Reciclagens SA

Sagsøgt: Flexipiso — Pavimentos SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ og særligt direktivets artikel 63, 167, 168, 178, 179, 180, 182 og 219, samt neutralitetsprincippet til hinder for en lovgivning, som — under omstændigheder, hvor den afgiftspligtige sælger af varer har været genstand for en skattekontrol, der fastslog, at den af ham i en given situation anvendte momsats var lavere end den korrekte sats, hvor han har betalt den supplerende afgift til staten, og hvor han søger at opnå den tilsvarende betaling fra køberen, som ligeledes er en afgiftspligtig person — fører til, at fristen, for at køberen kan fradrage den supplerende afgift, beregnes fra datoen for udstedelse af de oprindelige fakturaer og ikke fra tidspunktet for udstedelse eller modtagelse af de berigtigede dokumenter?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares benægtende spørges: Er ovennævnte bestemmelser i direktivet og neutralitetsprincippet til hinder for en lovgivning, som — når de dokumenter, der berigtiger de oprindelige fakturaer, som følge af en skattekontrol og betaling til staten af den supplerende afgift, modtages med henblik på at opnå betaling af denne supplerende afgift på et tidspunkt, hvor perioden for udøvelse af retten til fradrag allerede er udløbet — fører til, at det er lovligt for køberen at nægte at betale med den begrundelse, at nægtelsen af overvæltning af afgiften er berettiget, når det er umuligt at fradrage den supplerende afgift?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 12. januar 2017 —
Fédération des entreprises de la beauté mod Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Ministre de
l'éducation nationale, de l'enseignement supérieur et de la recherche og Ministre de l'économie et des
finances**

(Sag C-13/17)

(2017/C 095/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération des entreprises de la beauté

Sagsøgte: Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Ministre de l'éducation nationale, de l'enseignement supérieur et de la recherche og Ministre de l'économie et des finances

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Vedrører den anerkendelse af uddannelsers ligestilling, som medlemsstaterne kan foretage i henhold til artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009⁽¹⁾ af 30. november 2009 om kosmetiske produkter kun uddannelser, der udbydes i tredjelande uden for Den Europæiske Union?
- 2) Giver forordningens artikel 10, stk. 2, en medlemsstat mulighed for at fastlægge, hvilke discipliner, der kan anses for »lignende« i forhold til medicin, farmakologi eller toksikologi, og hvilke kvalifikationsniveauer, der opfylder forordningens betingelser?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, i henhold til hvilke kriterier kan en disciplin da anses for »lignende« i forhold til medicin, farmakologi, eller toksikologi?

⁽¹⁾ EUT L 342, s. 59.

RETTE

Rettens dom af 16. februar 2017 — Antrax Itmod EUIPO — Vasco Group (Termosifoner til radiatorer)

(Forenede sager T-828/14 og T-829/14) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registrerede EF-design, der gengiver termosifoner til radiatorer — tidligere design — ulovlighedsindsigelse — artikel 1d i forordning (EF) nr. 216/96 — artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder — princippet om uvildighed — appelkammerets sammensætning — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse fra kontorets appelkamre — møttet kunstform — tidspunktet for bedømmelsen)

(2017/C 095/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Antrax It Srl (Resana, Italien) (ved advokat L. Gazzola)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (først ved P. Bullock, derefter ved L. Rampini og S. Di Natale, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Vasco Group NV, tidligere Vasco Group BVBA (Dilsen, Belgien) (ved advokat J. Haber)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser fra Tredje Appelkammer ved EUIPO af 10. oktober 2014 (sagerne R 1272/2013-3 og R 1273/2013-3) vedrørende ugyldighedssager mellem Vasco Group og Antrax It

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Antrax It Sarl bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Vasco Group NV afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der blev afholdt af Vasco Group NV i forbindelse med sagerne for appelkammeret i sagerne R 1272/2013-3 og R 1273/2013-3.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Rettens dom af 16. februar 2017 — Tubes Radiatori mod EUIPO — Antrax It (Radiatorer)(Sag T-98/15) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — EF-design, der gengiver en radiator — tidligere design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse truffet af et af dets appelkamre — retten til at blive hørt — opfordring til at fremlægge beviser og fremsætte bemærkninger efter Rettens afsigelse af dom om annullation — mættet kunstform)

(2017/C 095/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italien) (ved advokaterne S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero og P. Menapace)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Bullock og S. Di Natale, derefter ved S. Di Natale og L. Rampini, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Antrax It Srl (Resana, Italien) (ved advokat L. Gazzola)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. december 2014 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1643/2014-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Antrax It og Tubes Radiatori.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. december 2014 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1643/2014-3) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Tubes Radiatori Srl.
- 4) Antrax It Srl bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens dom af 9. februar 2017 — LD mod EUIPO(Sag T-271/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2011/2012 — forkert gengivne faktiske omstændigheder — retlig fejl — tilsidesættelse af fortrolighedsforpligtelse — berettigede forventninger)

(2017/C 095/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: LD (ved advokat H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiušė, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager [fortroligt] ⁽²⁾, med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) LD bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

⁽²⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Rettens dom af 15. februar 2017 — Morgese m.fl. mod EUIPO — All Star (2 STAR)

(Sag T-568/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket 2 STAR — det ældre EU-figurmærke ONE STAR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 095/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Giuseppe Morgese (Barletta, Italien) Pasquale Morgese (Barletta) og Felice D'Onofrio (Barletta) (ved advokat D. Russo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og G. Sakalaite-Orlovskiene, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient(er) ved Retten: All Star CV (Hilversum, Nederlandene) (ved solicitor C. Sleep)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1906/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem All Star, på den ene side, og G. Morgese, P. Morgese og F. D'Onofrio, på den anden side

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Giuseppe Morgese, Pasquale Morgese og Felice D'Onofrio betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 14. februar 2017 — Schönberger mod Revisionsretten

(Sag T-688/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 — frifindelse i første instans, efter hjemvisning til Personaleretten, da det er åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet — udsigten til forfremmelse)

(2017/C 095/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Schönberger (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat O. Mader)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Revisionsret (ved Í. Ní Riagáin Düro og B. Schäfer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 30. september 2015 i sag Schönberger mod Revisionsretten (F-14/12 RENV, EU:F:2015:112), med påstand om, at den appellerede kendelse ophæves.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Peter Schönberger bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Den Europæiske Unions Revisionsret har afholdt i denne instans.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 14. februar 2017 — Pandalis mod EUIPO — LR Health & Beauty Systems (Cystus)

(Sag T-15/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Cystus — erklæring om delvis fortabelse — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende reel brug af varemærket)

(2017/C 095/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Georgios Pandalis (Glandorf, Tyskland) (ved advokat A. Franke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: LR Health & Beauty Systems GmbH (Ahlen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2839/2014-1) vedrørende en fortabelsessag mellem LR Health & Beauty Systems og Georgios Pandalis.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Georgios Pandalis betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Rettsens dom af 15. februar 2017 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended)

(Sag T-30/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended — de ældre EU-ordmærker INSTINCT og NATURE'S VARIETY — reelt brug af det ældre varemærke — arten af anvendelsen — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 095/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, De Forenede Stater) (først ved barrister T. Elias og solicitor B. Cookson, derefter ved advokat M. Montaña Mora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Natural Instinct Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Spintig og S. Pietzcker og barrister B. Brandreth)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2844/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem M. I. Industries og Natural Instinct.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 26. november 2015 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2844/2014-5) annulleres, for så vidt som den har fastslået, at der ikke er sket reel brug af det ældre ordmærke INSTINCT.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.

- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af M. I. Industries Inc. afholdte omkostninger.
- 4) M. I. Industries bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 5) Natural Instinct Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Retten dom af 14. februar 2017 — Kerstens mod Kommissionen

(Sag T-270/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse i første instans — handlinger, der strider mod den anseelse, som er forbundet med funktionen — udbredelse af injurierende oplysninger om en anden tjenestemand — disciplinærsag — undersøgelse i form af fastlæggelse af de faktiske omstændigheder — den disciplinære sanktion irttesættelse — procedurefejl — konsekvenser af fejlen)

(2017/C 095/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 18. marts 2016, Kerstens mod Kommissionen (F-23/15, EU: F:2016:65), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 18. marts 2016, Kerstens mod Kommissionen (F-23/15, EU:F:2016:65), ophæves, for så vidt som Personaleretten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af dennes afgørelse af 15. april 2014 om at pålægge Petrus Kerstens en disciplinær sanktion i form af en irttesættelse.
- 2) Kommissionens afgørelse af 15. april 2014 om at pålægge Petrus Kerstens en disciplinær sanktion i form af en irttesættelse annulleres.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Sag anlagt den 21. december 2016 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday)

(Sag T-900/16)

(2017/C 095/21)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Casual Dreams, SLU (Manresa, Spanien) (ved advokat A. Tarí Lázaro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Miguel Ángel López Fernández

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Dayaday« — registreringsansøgning nr. 13 243 563

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 375/2016-2)

Påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 375/2016-2) annulleres, for så vidt som den delvis forkastede klagen over afgørelse af 17. december 2015 nr. B 2 469 545 fra indsigelsesafdelingen ved EUIPO.
- Den af Miguel Ángel López Fernández indgivne EU-varemærkeregistreringsansøgning nr. 13 243 563 for alle varer i klasse 9 og en del af varerne i klasse 16 og 24 afslås, for så vidt som Andet Appelkammer ikke har givet medhold i klagen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse delvist på grundlag af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5, for så vidt som den stadfæstede afvisningen af indsigelsen for varerne i klasse 9, 16 og 24, og sagen hjemvises til appelkammeret til fornyet behandling i det hele, herunder den relative ugyldighedsgrund, der er indeholdt i den nævnte artikel.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for sappelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. januar 2017 — RK mod Rådet

(Sag T-11/17)

(2017/C 095/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RK (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af Rådets udaterede afgørelse truffet på grundlag af artikel 42c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

- Om fornødent annullation af afgørelsen af 27. september 2016 om afslag på sagsøgerens klage af 29. april 2016.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for sagsøgerens økonomiske tab.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske tab.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse rettet mod vedtægtens artikel 42c, tilsidesættelse af artikel 20 og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16), samt tilsidesættelse af vedtægtens artikel 1d.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 42d, således som gennemført ved Rådets personalemeddelelse nr. 71/15, samt retlige og faktiske urigtigheder og ulovligheder, som de anfægtede afgørelser er behæftet med.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til at blive hørt samt tilsidesættelse af retten til forsvar.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af omsorgspligten samt tilsidesættelse af princippet om god forvaltning.

Sag anlagt den 13. januar 2017 — RL mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-21/17)

(2017/C 095/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RL (ved advokaterne C. Bernard Glanz og A. Tymen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Annullation af Domstolens justitssekretærs afgørelse af 11. maj 2016 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 10 fra og med den 1. juli 2015, hvilket blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 20. maj 2016, og om fornødent annullation af klageudvalgets afgørelse af 6. oktober 2016 om afslag på sagsøgerens klage af 22. juli 2016.
- Den Europæiske Unions Domstol tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.
- Den Europæiske Unions Domstol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og den forfremmelsesordning, der er indført ved Den Europæiske Unions Domstol.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om EU-administrationens enhed.

Sag anlagt den 17. januar 2017 — RQ mod Kommissionen

(Sag T-29/17)

(2017/C 095/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RQ (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse af 2. marts 2016, C(2016)1449 final, vedrørende en anmodning om ophævelse af immunitet, meddelt den 11. marts 2016, som sagsøgeren fik kendskab til den 14. marts 2016 efter hans tilbagekomst fra en tjenesterejse.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 5. oktober 2016, med referencen Ares(2016)5814495 — 07/10/2016, meddelt den 7. oktober 2016, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog sagsøgerens klage, som han havde indgivet den 10. juni 2016, med referencen Nr. R/317/16.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med artikel 134, stk. 1, og artikel 135 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), og navnlig af dennes artikel 23, samt af artikel 17 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, og tilsidesættelse af det princip, som pålægger administrationen kun at vedtage en afgørelse på grundlag af lovligt uanfægtelige grunde, dvs. relevante grunde, der ikke er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægten, bl.a. dennes artikel 24, og tilsidesættelse af omsorgspligten.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten, navnlig af artikel 41, stk. 2, tredje led, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, af artikel 25 i vedtægten og af den offentlige interesse.

4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af den berettigede forventning og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af den almindelige udøvelse af retten til forsvar, og navnlig af retten til at blive hørt, af pligten til upartiskhed og af overholdelsen af uskyldsformodningen, og undladelse af at handle hurtigt, navnlig hvad angår overholdelsen af rimelige tidsfrister.

Sag anlagt den 24. januar 2017 — Lotte mod EUIPO — Nestlé Schöller (gengivelse af en koala)

(Sag T-41/17)

(2017/C 095/25)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Lotte Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat M. Knitter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nestlé Schöller GmbH & Co. KG

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Lotte Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af en koala) — registreringsansøgning nr. 6 158 463

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. oktober 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 250/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen forkastes i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af regel 22, stk. 2, i forordning 2868/95
 - Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 24. januar 2017 — No Limits mod EUIPO — Morrellato (NO LIMITS)**(Sag T-43/17)**

(2017/C 095/26)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* No Limits International Investments SA (Bissone, Schweiz) (ved advokat F. Canu)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Morrellato SpA (Fratte di Santa Giustina in Colle, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* No Limits International Investments SA*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »NO LIMITS« — EU-varemærkeregistret nr. 67 967*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 21. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2007/2015-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne i sag R 2007/2015-5 for appelkammeret, omkostningerne i sag 2919C for annullationsafdelingen og omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Den Europæiske Unions Ret.

Anbringender

- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af EU-varemærkeforordningens artikel 53, stk. 1 — fejl i den anfægtede afgørelse for så vidt angår den relevante dato for bedømmelsen af EU-varemærkets ugyldighed
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af EU-varemærkeforordningens artikel 53 — manglende, utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse for så vidt angår anvendelsen af det af Corte d'Appello di Milano (appeldomstolen i Milano) fastslåede i dom nr. 4425/2013, som er blevet endelig, på EU-varemærket.
- Manglende, utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse for så vidt angår anvendelsen EU-varemærkeforordningens artikel 54, stk. 2,
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af EU-varemærkeforordningens artikel 53 — urigtig og selvmodsigende begrundelse.

Sag anlagt den 23. januar 2017 — Camomilla mod EUIPO — CMT (CAMOMILLA)**(Sag T-44/17)**

(2017/C 095/27)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* Camomilla Srl (Buccinasco, Italien) (ved advokaterne M. Mussi og H. Chiappetta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Camomilla Srl

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »CAMOMILLA« — EU-varemærkeregistrering nr. 7 077 555

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2250/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres, således at CMT's begæring om, at varemærket erklæres ugyldigt, afslås i sin helhed.
- Subsidiært: Den anfægtede afgørelse ændres, således at der gives afslag på begæringen om, at varemærket erklæres ugyldigt, også for så vidt angår varerne i »klasse 18: varer fremstillet af disse materialer (læder og læderimitationer) og ikke indeholdt i andre klasser; rygsække, nøgletuier (lædervarer), dokumentmapper, tegnebøger, punge (ikke af ædle metaller), tasker, toilettasker; etuier, poser; klasse 25: beklædningsgenstande; fodtøj; hovedbeklædning; handsker; bolerojakker; pelsstolaer; badekåber«.
- Mere subsidiært: Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med den foreliggende sag ved appelkammeret, og CMT. Compagnia Manifatture Tessili S.r.l. tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 57, stk. 3, sammenholdt med artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2016 — Yotrio Group mod EUIPO (Anbringelse af en grøn ring på støttebenet)

(Sag T-47/17)

(2017/C 095/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Yotrio Group Co. Ltd (Linhai City, Kina) (ved advokat L. Ullmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-varemærke (anbringelse af en grøn ring på støttebenet) — registreringsansøgning nr. 14 396 568

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 285/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. januar 2017 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-49/17)

(2017/C 095/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved V. Ester Casas, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne, herunder Kongeriget Spanien, har afholdt inden for rammerne af EGFL og ELFUL, annulleres, for så vidt som den:
 1. hvad angår den selvstyrende region Andalusien udelukker 1 356 144,90 EUR fra EU-finansiering i forhold til EGFL (regnskabsåret 2012),
 2. hvad angår den selvstyrende region Catalonien udelukker 2 191 585 EUR fra EU-finansiering i forhold til EGFL (regnskabsårene 2009-2012), og
 3. hvad angår den selvstyrende region Castilla y León udelukker 9 638 473,73 EUR fra EU-finansiering i forhold til EFGL, og 433 138,10 EUR i forhold til ELFUL (regnskabsårene 2012 og 2013).
 - 4. Det samlede beløb, der er genstand for dette annullationssøgsmål, udgør 13 619 341,73 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Anbringender om den finansielle korrektion, der er pålagt den selvstyrende region Andalusien.

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2006, L 58, s. 42), idet Kommissionen har fastslået, at enhederne ACRES og Unión Rural ikke er producenter.

2. Anbringender om den finansielle korrektion, der er pålagt den selvstyrende region Catalonien. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført følgende:

- Den enkeltstående finansielle korrektion foretaget som følge af manglende støtteberettigelse af udgifter med et beløb på 122 112,95 EUR (kontroller i forbindelse med de operative programmer: investeringer i OP »A«) er retsstridig, idet Kommissionen har tilsidesat artikel 105 og 106 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT 2007, L 350, s. 1), sammenholdt med artikel 55, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1182/2007 af 26. september 2007 om særlige regler for frugt og grøntsager og om ændring af direktiv 2001/112/EF og 2001/113/EF og forordning (EØF) nr. 827/68, (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96, (EF) nr. 2826/2000, (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 318/2006 og ophævelse af forordning (EØF) nr. 2202/96 (EUT 2007, L 273, s. 1), og artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549), eftersom de nationale myndigheder har foretaget en passende gennemførelse af de kontroller, disse bestemmelser henviser til, hvorved de i gældende ret fastsatte krav er opfyldt, og der under alle omstændigheder ikke foreligger en risiko for fonden.
- Den faste korrektion med en sats på 5 % for et beløb på 2 191 585 EUR (punkt: »Svagheder i programgodkendelsen/anvisningen af udgifter, Den selvstyrende region Catalonien«), er retsstridig, idet Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1306/2013, sammenholdt med artikel 103, artikel 105, stk. 2, litra d), artikel 106, artikel 107, stk. 1, litra c) — e), artikel 108, stk. 1, litra b), og artikel 109, stk. 1, litra a) — c), i forordning nr. 1580/2007, idet de spanske myndigheder har godtgjort overholdelsen af den påberåbte lovgivning, og der under alle omstændigheder ikke foreligger en risiko for fonden.
- Subsidiært gøres det gældende, at proportionalitetsprincippet er tilsidesat, eftersom der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1306/2013, sammenholdt med dokument VI/5330/97, hvorved vedtoges Retningslinjerne for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen.

3. Anbringender om den finansielle korrektion, der er pålagt den selvstyrende region Catastilla y León. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført følgende:

- Den pålagte faste korrektion med en sats på 5 % for et beløb på 10 071 661,83 EUR og den anvendte beregningsmetode er i strid med artikel 31, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1) og retningslinjerne i Kommissionens dokument VI/5330/97 og AGHRI-2005-64043.
- Subsidiært er den faste korrektion med en sats, som Kommissionen har pålagt, uforholdsmæssig, idet den er i strid med artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005, sammenholdt med dokument VI/5330/97.

Sag anlagt den 27. januar 2017 — Austrian Power Grid mod ACER

(Sag T-53/17)

(2017/C 095/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Austrian Power Grid AG (Wien, Østrig) (ved advokaterne H. Kristoferitsch og S. Huber)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder

Sagsøgerens påstande

- De følgende dele af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheders (ACER) afgørelse nr. 06/2016 af 17. november 2016 om elektricitetstransmissionssystemoperatørernes forslag til fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne annulleres:
 - Afgørelsens artikel 1 sammenholdt med
 - bilag I, artikel 1, stk. 1, litra c)
 - ordet »også« og tekstafsnittet »af hensyn til kapacitetstildeling ved grænserne til det berørte budområde indtil de krav, der er beskrevet i dette dokument artikel 5, stk. 3, er opfyldt« i bilag I, artikel 2, stk. 2, litra e)
 - bilag I, artikel 5, stk. 1, litra s)
 - bilag I, artikel 5, stk. 3
 - bilag I, kort nr. 3
 - afgørelsens artikel 2
 - bilag IV
 - bilag V
- ACER tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at ACER ikke har kompetence til at indføre nye budområdegrænser og kapacitetstildeling.
 - Sagsøgeren har anført, at ACER ikke har kompetence til at indføre nye budområdegrænser eller kapacitetstildeling i en procedure for fastsættelse af kapacitetsberegningsregionen (KBR), som fastsat i artikel 15 i forordning 2015/1222 ⁽¹⁾ henholdsvis i en afgørelse på grundlag af artikel 8, stk. 1, i ACER-forordningen ⁽²⁾. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at tilkendegivelsen om, at den anfægtede afgørelse kan revideres, som angivet i dennes artikel 2 (hvilken i sig selv er ulovlig og appelleret), ikke kan opveje denne mangel på kompetence.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse i flere henseender tilsidesætter forordning (EF) nr. 714/2009 og forordning 2015/1222.
 - Sagsøgeren har anført, at ACER anvendte den retlige definition af kapacitetsbegrænsninger urigtigt, og at den tysk-østrigske samkøringslinje ikke er overbelastet og følgelig ikke kan gøres til genstand for kapacitetstildeling.

- Sagsøgeren har yderligere anført, at en opsplittning af det fælles elektricitetsmarked for Tyskland og Østrig er i diametral modstrid med de målsætninger, der forfølges med forordning (EF) nr. 714/2009⁽³⁾ og tilsidesætter princippet om, at interne overbelastninger ikke kan flyttes til nationale grænser.
 - Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at afgørelsen er faktisk korrekt og anvender det lovbestemte kriterium for oprettelsen af en ny budområdegrænse på en urigtig måde, navnlig på grund af det forhold, at den tysk-østrigske grænse ikke er strukturelt overbelastet, at ACER ikke har overvejet alternative budområdegrænser, at mindre indgribende tekniske foranstaltninger ville have været tilgængelige, at den anfægtede afgørelse ikke tager hensyn til fremtidige udviklinger, at afgørelsen tilsidesætter kravet om, at budområder skal være af permanent karakter, og at ACER har fejlbedømt karakteren af sløjfestrømme.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter den primære EU-ret.
- Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, fordi mindre indgribende men lige så egnede foranstaltninger ikke blev overvejet og iværksat.
 - Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de grundlæggende friheder, idet den kunstige adskillelse af det fælles østrigsk-tyske elektricitetsmarked resulterer i kvantitative restriktioner i samhandelen med elektricitet mellem begge medlemsstater. Sagsøgeren har angivet, at den anfægtede afgørelse i denne henseende tilsidesætter den frie bevægelighed for varer, der er sikret i artikel 34 TEUF og 35 TEUF. Ydermere opstiller de begrænsninger i overførselskapacitet, der er resultatet af indførelsen af en budområdegrænse og en kapacitetstildelingsmekanisme, ifølge sagsøgeren uberettiget begrænsninger for sagsøgerens ret til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF).
 - Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter EU-konkurrenceretten, eftersom det at adskille det fælles tysk-østrigske elektricitetsmarked ved at indføre et budområde og en kapacitetsberegningmekanisme (KBM) er ensbetydende med en markedsopdeling, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at ACER ved udstedelsen af afgørelsen har tilsidesat flere formforskrifter.
- Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at ACER ved fejlagtigt at basere sin afgørelse på artikel 15 i forordning 2015/1222 følgerig fulgte den forkerte procedure for oprettelsen af nye budområdegrænser og for indførelsen af KBM'er.
 - Sagsøgeren har yderligere anført, at den ansøgning, der blev indgivet af den østrigske energireguleringsmyndighed E-Control om, at udkastet til KBR fra alle transmissionssystemoperatørerne skulle ændres, ikke blev behandlet i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 9, stk. 12, i forordning 2015/1222.
 - Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at ACER har overskredet sin kompetence ved at erklære, at den ikke-bindende udtalelse 09/2015 fra september 2015 har bindende virkning. Endvidere blev ansøgerens processuelle rettigheder ifølge sagsøgeren grundlæggende tilsidesat, eftersom den udtalelse, der blev erklæret bindende, ikke indgik i høringsproceduren.
 - Sagsøgeren har endvidere anført, at ACER's sagsakter til forberedelsen af den anfægtede afgørelse savner tekniske undersøgelser, analyser og dybtgående vurderinger. Sagsøgeren har hævdet, at Agenturet enten gav sagsøgeren væsentligt ufuldstændige oplysninger, og derved tilsidesatte dennes ret til fuld aktindsigt i henhold til artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, eller overhovedet ikke forberedte og/eller rådførte sig med teknisk ekspertise og tekniske analyser med henblik på at støtte den anfægtede afgørelse på et faktisk solidt grundlag (hvilket ligeledes ville være ensbetydende med en alvorlig processuel fejl).

- Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på faktiske omstændigheder, der ikke er blevet tilstrækkeligt afklaret, eftersom Agenturet navnlig — men ikke kun — har undladt at fremsætte bemærkninger om, hvor der forekommer strukturel overbelastning i det fælles tysk-østrigske markedsområde, og hvor denne kan håndteres mest effektivt, i hvilken udstrækning sløjfestrømme forekommer og påvirker den tysk-østrigske grænse, hvilke virkninger nuværende og endnu ikke vedtagne foranstaltninger vedrørende netværksudvidelse og forbedring af netværkssikkerhed har, hvor meget af den elektricitet, som strømmer til Østrig via andre medlemsstater, der senere fortsætter med at strømme derfra til Tyskland.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT L 197, s. 24).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13.7.2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211, s. 1).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211, s. 15).

**Sag anlagt den 1. februar 2017 — Grupo Orenes mod EUIPO — Akamon Entertainment Millenium
(Bingo VIVA! Slots)**

(Sag T-63/17)

(2017/C 095/31)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Orenes, SL (Murcia, Spanien) (ved advokat M. Sanmartín Sanmartín)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Akamon Entertainment Millenium, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Bingo VIVA! Slots« — registreringsansøgning nr. 13 468 251

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 453/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale omkostningerne afholdt af sagsøgeren.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, 75 og 76 i forordning 207/2009 i forbindelse om nødvendigt med samme forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), og regel 50 og 52 i forordning nr. 2868/95, af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til EF-varemærkeforordningen samt Domstolens retspraksis om fortolkning af ovennævnte bestemmelser.
 - Der foreligger ikke en passende sammenligning af tegnene.
-

Sag anlagt den 18. februar 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen

(Sag T-84/17)

(2017/C 095/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Consorzio IB Innovation (Bentivoglio, Italien) (ved advokaterne A. Masutti og P. Manzini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, eventuelt delvist på grundlag af de fremsatte anbringender.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod afgørelsen af 30. november 2016 truffet af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Forskning og Innovation (ref. Ares 2016- 6711369), hvorved Kommissionen erklærede sig enig i Lubbock Fine's endelige rapport nr. 14-BA259-027 af 21. november 2016 og følgelig fastslog, at IBI var forpligtet til at tilbagebetale et beløb på 294 925,43 EUR vedrørende kontrakt nr. 261679-CONTAIN og 155 482,91 EUR vedrørende kontrakt nr. 288383-ICARGO samt til at efterprøve, om der forelå systematiske fejl ved en række af de efterfølgende kontrakter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en fejlagtig og selvmodsigende fortolkning af begreberne »støttemodtager« og »tredjepart« i strid med General Agreement (GA) og General Conditions i bilag II til GA.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at når der henses til Cosorzios karakteristika udgør det samlede antal konsortiemedlemmer den kollektive enhed, der skal anses for GA's støttemodtager. Konsortiemedlemmerne er derfor ikke tredjeparter i relation til støttemodtageren, men udgør selv støttemodtageren. Som sådan skal ansatte fra disse medlemmer, som blev stillet til rådighed for konsortiet, anses for ansatte hos støttemodtageren og skal ikke nævnes i bilag I, som krævet i henhold til den anfægtede afgørelse.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse ikke har noget retligt grundlag, indeholder en selvmodsigende begrundelse og tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse nødvendigvis må være baseret på en udtrykkelig retsregel og ikke, som det er tilfældet i sagen, i en *Guide on Financial issues*, som er udfærdiget af Kommissionens tjenestegrene og er uden nogen retligt bindende virkning. Afgørelsen er også i strid med god forvaltningsskik, som er til hinder for, at Kommissionen kan vedtage foranstaltninger, der er bindende for adressaterne, og som er baseret på en revisionsrapport foretaget uden for Kommissionen, og som er mangelfuld og selvmodsigende.
3. Tredje anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel II.15.2.c i bilag II til GA CONTAIN og ICARGO.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at IBI-konsulenterne, hvis indirekte udgifter var blevet nægtet godtgjort, var erhvervsdrivende, der ikke var ansat af noget andet organ, dvs. selvstændige erhvervsdrivende. De faldt derfor ikke ind under nogle af de situationer i stk. 2.c i den omhandlede bestemmelse, som udelukker godtgørelse af udgifter. Såfremt IBI-konsulenterne, der udfører fjernarbejde, ikke omfattes af en af de to ekstraordinære situationer, er de nødvendigvis omfattet af hovedreglen, hvilket indebærer, at deres indirekte omkostninger omfattes af reglen om en flat rate på 60 %.

4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af de sprogregler, der er gældende i Den Europæiske Union.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at både revisionsrapporten og sagsøgtens afgørelse, som vedtog denne rapport, er affattet på engelsk og således på et andet sprog end IBI's eget. Artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område, blev således tilsidesat.
5. Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik som følge af manglende omhu ved behandlingen af sagen.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at i en situation, hvor Kommissionen til en ekstern revisor delegerer en opgave om at undersøge korrektheden af en regnskabsmæssig bedømmelse af projekterne, overgår pligten til at udvise omhu til revisoren. Endvidere har Kommissionen, når revisionsrapporten modtages, i henhold til princippet om god forvaltningsskik pligt til at foretage en særligt omhyggelig undersøgelse af den og den gives beføjelse til om fornødent at intervenere ved at foretage ændringer i rapporten. Kommissionen har tilsidesat denne pligt til at udvise omhu.

Sag anlagt den 13. februar 2017 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-88/17)

(2017/C 095/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull og M. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2113 af 30. november 2016 om afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2015 i det seneste regnskabsår under ELFUL-programperioden 2007-2013 (16. oktober 2014-31. december 2015), hvorved 5 364 682,12 EUR ikke tilbagebetales, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 69 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1), som ændret ved Rådets forordning nr. 473/2009 af 25. maj 2009 (EUT 2009, L 144, s. 3), idet den ikke giver mulighed for fradrag af et beløb på 5 364 682,52 EUR (ikke genanvendelige beløb) ved afslutning af regnskaberne for de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i det seneste regnskabsår under ELFUL-programperioden 2007-2013.
 2. Andet anbringende, der er fremsat subsidiært, såfremt Retten måtte finde, at artikel 69 i forordning (EF) nr. 1698/2005, om, at Kommissionens adfærd er en vilkårlig handling, som overskrider grænserne for dens skøn, og som ligeledes udgør en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om sag F-104/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2016 — U (*) mod Kommissionen (Personalesag — efterladtepension — artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten — længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand — betingelser for tildeling — andet ægteskab — ligebehandling af tjenestemænd)

(*Den Europæiske Unions Tidende* C 364 af 3. oktober 2016, som offentliggjort på ny på grund af beskyttelse af personoplysninger)

(2017/C 095/34)

I indholdsfortegnelsen på side 4 samt på side 33 og 34 læses »U (*)« som »RN (*)«.

Berigtigelse til meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om sag T-695/16 P: Appel iværksat den 29. september 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 20. juli 2016 i sag F-104/15, U (*) mod Kommissionen

(*Den Europæiske Unions Tidende* C 441 af 28. november 2016, som offentliggjort på ny på grund af beskyttelse af personoplysninger)

(2017/C 095/35)

I indholdsfortegnelsen på side 4 samt på side 28 læses »U (*)« som »RN (*)«.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA